

i forkerte hænder, er større, jo længere opbevaringsperioden er.

Imidlertid tager selv terrorhandlinger af væsentlig mindre omfang end de tragiske angreb på New York og Washington den 11. september 2001 normalt lang tid at planlægge. Justitsministeriet finder det i lyset heraf tvivlsomt, om en opbevaringsfrist på kun 6 måneder dækker det behov for adgang til oplysninger, som politiet måtte have i en konkret sag. Efter Justitsministeriets opfattelse bør der derfor lægges afgørende vægt på de efterforskningsmæssige hensyn, der – som Brydensholt-udvalget påpeger – taler for en frist på ikke under 1 år. Justitsministeriet stiller på den baggrund forslag om en lovfæstet opbevaringsperiode på 1 år.

Det bemærkes i den forbindelse, at Justitsministeriet samtidig foreslår, at ordningen i folketingsåret 2005-06 skal tages op til fornyet overvejelse. Der henvises herved til lovforslagets § 8.

3.1.3.3. Lovtekniske overvejelser

I det lovudkast, der har været sendt i høring, lagde Justitsministeriet ikke op til, at logningspligten skulle fremgå direkte af retsplejeloven. I stedet skulle reguleringen gennemføres ved bekendtgørelse. Justitsministeriet anførte i den forbindelse, at både praktiske og lovtekniske forhold taler for, at den foreslåede regulering foretages administrativt ved bekendtgørelse på grundlag af en generel bemyndigelsesbestemmelse i loven.

I visse af de høringssvar, som Justitsministeriet har modtaget vedrørende lovudkastet, er det imidlertid påpeget, at forpligtelsen til at registrere og opbevare trafikdata, herunder spørgsmålet om opbevaringsperiodens udstrækning, bør fastsættes i en lov. Justitsministeriet kan tilslutte sig dette synspunkt. Det foreslås således, at det af retsplejeloven kommer til at fremgå, at det påhviler udbydere af telenet eller teletjenester at foretage registrering og opbevaring af oplysninger om teletrafik til brug for efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold, jf. den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 786, stk. 4, 1. pkt.

Den nærmere tekniske udmøntning foreslås imidlertid fortsat at skulle ske administrativt. Justitsministeriet foreslår således i tilknytning til den lovfæstede logningspligt og opbevaringsfrist en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter justitsministeren efter forhandling med ministeren for videnskab, teknologi og udvikling fastsætter nærmere regler om logningen, jf. den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 786, stk. 4, 2. pkt.

Baggrunden herfor er, at de nærmere regler efter Justitsministeriets opfattelse vil være af en sådan karakter og detaljeringsgrad, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at fastsætte dem ved lov. Endvidere vil det være ganske omstændeligt at skulle fremsætte lovforslag, når der måtte vise sig behov for justering af disse regler, der i væsentligt omfang vil være af teknisk karakter. Her vil det være mere smidigt, at justeringerne kan foretages ved ændring af en bekendtgørelse.

Samtidig har de tidsmæssige rammer for udarbejdelsen af dette lovforslag ikke muliggjort, at der har kunnet skabes klarhed over alle de tekniske aspekter af forslaget, herunder gennem inddragelse af tele- og internetbranchen. Behovet for regulering vil skulle vurderes i lyset af de praktiske og tekniske muligheder, der ikke har kunnet afklares endeligt inden for den korte tidsfrist.

Justitsministeriet forudsætter som anført, at tele- og internetbranchen inddrages i forbindelse med regelfastsættelsen i forbindelse med udnyttelse af bemyndigelsen.

Henset til, at ordningen med pligtmæssig logning af oplysninger om teletrafik til brug for efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold udgør en nyskabelse i forhold til den gældende retstilstand, foreslår Justitsministeriet, at ordningen evalueres nogle år efter dens iværksættelse. Bestemmelsen i lovforslagets § 8 indebærer, at ordningen i folketingsåret 2005-06 skal tages op til fornyet overvejelse.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 3, og § 8.

3.2. *Politiets praktiske muligheder for at foretage indgreb i meddelelseshemmeligheden*

De hårde konkurrenceforhold i telesektoren medfører, at teleudbydere i vidt omfang tilskyndes til at begrænse driftsomkostningerne. De udbydere, som anvender ressourcer på at samarbejde med politiet, herunder f.eks. ved at opbygge en sikkerhedsorganisation med døgnbetjening, kan derfor blive stillet ringere i konkurrencen med de udbydere, der ikke prioriterer denne opgave.

Det kan i praksis vanskeliggøre eller endda umuliggøre politiets efterforskning i en konkret sag, hvis politiet ikke har mulighed for på alle tider af døgnet at komme i kontakt med teknisk kyndigt personale, når der f.eks. skal etableres telefonaflytning eller indhentes teleoplysninger. Under pkt. 3.2.1. nedenfor beskrives nogle af de praktiske problemer, der kan opstå i forbindelse med politiets samarbejde med teleselskaberne.

Efter Justitsministeriets opfattelse ville det være at foretrække, at den fornødne bistand til politiet kunne